

MEHMET EMİN YEKDEŞ HOCA'NIN ARDINDAN...
In Memory of Mehmet Emin Yekdeş

Ahmet AÇIŞLI

Öğr. Gör., Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, İslam Tarih ve Sanatları
Bölümü,

*Instructor, Van Yuzuncu Yil University Faculty of Theology, Department of Islamic History and
Arts*

Van / Turkey

ahmetacisli@yyu.edu.tr

ORCID ID: 0000-0001-7228-7870

Makale Bilgisi | Article Information

Makale Türü / Article Type: Vefeyat / Obituary

Geliş Tarihi / Date Received: 10 Aralık / December 2020

Kabul Tarihi / Date Accepted: 10 Aralık / December 2020

Yayın Tarihi / Date Published: 15 Aralık / December 2020

Yayın Sezonu / Pub Date Season: Aralık / December

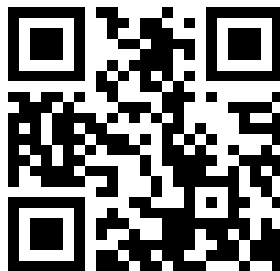
Atıf / Citation: Açışlı, Ahmet. "Mehmet Emin Yekdeş Hoca'nın Ardından ...". *Van İlahiyat Dergisi*, 8/13(Aralık 2020): VI-X.

web: <http://dergipark.gov.tr/vanid> | mailto: vanyyuifd@yyu.edu.tr

Copyright © Published by Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi /

Van Yuzuncu Yil University, Faculty of Theology, Van, 65080, Turkey.

Bütün hakları saklıdır. / All rights reserved.



VEFEYAT/OBITUARY

MEHMET EMİN YEKDEŞ HOCA'NIN ARDINDAN...

Yıllar önce trafik kazasında kaybettiğim bir dostumun arkasından ulusal bir gazetede yayınlanan bir yazı yazmıştım. "Yola giden yolcu - Ölümüne götüren yol"du ismi yazdım.

Bu yazının bir "başlangıç" olacağını, arkasının geleceğini bilemezdim.

En zoru da 40 yıllık yol arkadaşım, mesai arkadaşım, dava arkadaşım M. Emin YEKDEŞ hocanın arkasından yazılan yazı - yazılar oldu. Fakat ne çare? "Allah hükmünde galip" idi (Yusuf 21).

Sabır ve tahammül lazımdı. Emaneti sahibine tereddütsüz teslim etmek gerekti. Zira tereddüt, şüphecilerin vasfı (Tevbe 45), teslimiyet ise "Âlemlerin Rabbine teslim olan İbrahimîlerin şiarı idi(Bakara 13).

Hem nizaa yer yoktu. Emir büyük "kat"tan gelmişti;

Cânı cânân dilemiş, vermemek olmaz ey dil,

Ne nizâ' eyleyelim ol ne senindür ne benüm...

"Gücü herşeye yeten Malik-ül Mülk"(Al-i İmran 26) "Ölüleri diriltmeye Kadir değil midir?"(Kıyamet 40)

Yol O'nun, varlık O'nun, âlem O'nun, ferman O'nun. Muhbir-i Sadık (ASV) "Lezzetleri tahrip edip acılaştırılan ölümü çok zikredin" diye emretmiş.

Muallim Hasan Feyzi'nin;

Yine sen, yaş yerine kan akıtıp ağla gözüm,

Çünkü hicran dolu kalbim yine hicran olacak.

Yine göç var diye Mecnuna haber verme sakın!

Yine matem, yine zâri, yine efgan olacak.

Dediği ayrılık acısı çok zor olsa da Allah mahzun gönüllere inşirah indirecektir.

"Evet eğer dostlardan mufarakat olmasaydı, ölüm ruhlarımıza yol bulamazdı ki, gelsin, alsın. Demek, en ziyade insanı öldüren, ahbaptan mufarakattir." Risale-i Nur

Evet mufarakat yakıcıdır, zordur, ağırdır. "Bütün firaklardan gelen feryadlar, aşk-ı bekadan gelen ağlamaların tercümanlarıdır." Risale-i Nur

Ama bundan kaçış yok. "Öncelemek, ertelemek yok."Nahl 61

Günde yaklaşık 400.000 "nefsin tattığı"(Al-i İmran 165) ölüm kurası, sırası kime gelecek?

"Büyük randevu... Bilsem nerede, saat kaçta?

Tabutumun tahtası, bilsem hangi ağaçta?" N. Fazıl

Kime gelecek, kim gidecek bilinmiyor ama her gelenin gideceği biliniyor. Öyleyse “azıklanmak”(Bakara 197)lazım.

Zahirî acı olan, ızdırab veren ölüm, hakikatte visaldir, güzeldir.

Vücudunda yaralanmamış yer kalmayan, şehid olamadığına ağlayan Halid Bin Velid ne güzel söylemiş;

“Sizin hayatı sevdiğiniz kadar biz ölümü seviyoruz!”

Ya da;

“Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber...

Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber?...” N. Fazıl

Hele řu cümleler ölüm muammasını nasıl çözüyor?

"Sizlere müjde! Mevt i'dam değil, hiçlik değil, fena değil, inkıraz değil, sönmek değil, firak-ı ebedî değil, adem değil, tesadüf değil, fâilsiz bir in'idam değil. Belki bir Fâil-i Hakîm-i Rahîm tarafından bir terhistir, bir tebdil-i mekândır. Saadet-i Ebediye tarafına, vatan-ı aslıflerine bir sevkıyattır. Yüzde doksandokuz ahababın mecma'ı olan âlem-i berzaha bir visal kapısıdır." Risale-i Nur

Ya da;

“Ölüm; gerçek hayat. Yalanların tükenişi,

Gaybda görünmeyenin perdeli seslenişi,

Bir kapıdır açılır sonsuzluk ülkesine

Ölümlerdir insanın ebedî dirilişi.”

Evet, bu ebedî diriliş ölümle gerçekleşecektir.

Kendilerini bu “cifehâne”de koruyanlar, saadet-i ebedî yurdunda korunacak ve sadece bir kere öleceklerdir.(Duhan 56)

“Allah'ı nasıl inkar edersiniz? O sizi ölümler iken yarattı, sonra sizi öldürecek ve sonra sizi diriltecektir. Sonra O'na döndürüleceksiniz.” Bakara 128

Geriye dönüşün iptal edildiği “Feze'ül Ekber” gününde(Neml 89), bir defa değil çok defa ölümü çağırınların, çağıracakların, “atıldıkları daracık çukurlarda helaki isteyenlerin, yok olup gitmeyi davet edenlerin” vay hâline! (Furkan 13)

Hz Ömer'in;” Şairlerin şairi” ve “Sözlerinde insicam vardır, hiçbir şeyi kendinde olmayan vasıflarla vafsetmez” dediği Muallaka'nın büyük şairi Züheyr'in ölümü tarifindeki sesine kulak vermek lazımdır;

“Ölümün esbabından ürkmek ve korkmak manasız ve faydasızdır. Merdivenle gök kapılarına çıkılsa bile ölüm yine insanı yakalar.”

“Her nerede olursanız olun vevle eflake ser çekilmiş burçlarda da olsanız ölüm size yetişir, sizi bulur.”(Nisa 78)

Çünkü ölüm yaratıcısının elinde ve emrinde bir mahluktur.(Mülk 2)

Nereye sevk ederse oraya gider, kimi söyleser ona ulaşır.

Dünya'nın en büyük meselesi; Hayatı imanla hayatlandırmak ve ölümü güzel karşılayabilmektir.



M. Emin YEKDEŞ hocanın ölüme gülerek gittiğinin şahidlerindendir.

Vücudunu Mucîd'ine feda ettiğinin de şahidlerindendir.

Yanında ve yakınında bulunanların müşahade ettiği önemli özelliklere sahip bir mü'mindi.

“Dünya hayatının süsü olan çocuklarla” imtihan edilmemişti. Baki kalacak salih ameller ise Rabbin katında daha sevabdar daha güzel ve umutça daha hayırlı (Kehf 46) olan amellere yönelmişti. Üniversitede girdiği derslerden daha fazla çeşitli sohbet mekânlarında dersler verirdi.

Kur'an'ın ahkâmını, Hadis'in vazgeçilmezliğini, Fıkıhın en ince meselelerini ders vermiş ve çok sayıda “muvahhid mü'min” öğrenci yetiştirmişti.

Etrafında; zamanın, dehrin, konjonktürün, gidişatın, kopuşların nereye varacağını yorumunu dinleyen ve bundan mutmain olup ümit dolan bir “tedris halkası” vardı.

Hocanın gecesinde, gündüzünde ümitsizlik yoktu. Şunu çok sık okurdu; “Sultan-ı Kâinat birdir. Her şeyin anahtarı O'nun yanında, her şeyin dizgini O'nun elindedir. Her şey O'nun emriyle hâlle edilir. O'nu bulsan, her matlubunu buldun; hadsiz minnetlerden, korkulardan kurtuldun.” Risale-i Nur

İlmî ve nesebî olarak şöhretli bir ailenin evladı olmasına rağmen bunu hiç dile getirmez hatta gizler ve sorgulardı. “Acaba bu ilmî şöhretimizi, nesebî şöhretimizi Kur'an'a hizmetkâr edebilmiş miyiz?” yoksa ilmî bir “enaniyet”, nesebî bir “kavmiyet” çıkmazına esir mi düşmüşüz?” diye itirazını yüksek perdeden dile getirirdi.

“Allah'ın dinine hizmet için kim var?” denildiğinde sağına ve soluna bakınmadan “Ben varım!”(N. Fazıl) diyen/diyebilen cesur bir insandı M. Emin YEKDEŞ hoca.

“Ebu Laşey” olmasına rağmen onlarca “bîmar”a, “miskin”e, “yetim”e babalık yapmıştı.

Gireceği ameliyattan bir gün önce “gadre” uğramış bir dostuna yardım etmek için sıkça beni arıyor ve “Allah için yalnız kalmamalı” diyordu.

Böyle bir insanı Sahib-i Hakiki'ye teslim ettik. O gelemeyecek ama biz ona, dostlara, Habibullah'a(ASV), Allah'a gideceğiz.

Onun hatırasına, hizmetine sahip çıkmak hususunda gerekenleri yapmayı İlahiyat Fakültesinden beklemekteyiz.

Onun ardından yazdığım ve çok platformlarda paylaşılan ilk yazımı şöyle bitirmiştim:

“Allah'ım sen bizi birbirimize şahit kıldın.(Bakara 143) bizim senin kuluna şahitliğimiz budur.”